

ЧИСТИ СЪРЦА

Периодично издание за деца и младежи

Година IV, Брой 15, ноември 2011 г., Смолян

БЛАГОСЛОВ

”И когато приеме едно такво дете в Иное име, Мене приема.“ (Мат 23:5)

**Скъпи родители!
Мили деца!**

Празнуваме Въведение Богородично - Ден на християнското семейство и православната младеж - 21 ноември!

Този ден се почита като велик празник, който в църковните песнопения се нарича предвестник на Божието благоволение и спасение на хората.

Праведните богоотци Йоаким и Ана доведоха своята единствена изпросена с молитва рожба - богоотроковицата Мария в храма Господен и я посветиха според обещанието си Богу.

Християнското семейство е “домашна църква”, в която се принасят духовни жертви, благоприятни Богу чрез Исуса Христа. Родители, считайте за свой най-важен дълг свещен да възпитавате и обучавате децата си на трудолюбие, кротост, смирение и любов, да ходят в храма Господен, да пазят в сърцата си Божите заповеди, за да бъдат нравствено възпитавани.

Скъпи родители,

Нека Господ Бог Исус Христос ви благослови и даде сили да възпитавате в учение и наставление Господне децата си.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Архимандрит Висарион,
Архиерейски наместник на
Смолянска духовна околия

В Деня на християнското семейство и православната младеж – 21 ноември, Младежкият православен център „Чисти сърца“ празнуваме своя трети рожден ден!

**БЛАГОДАРИМ НА ВСИЧКИ,
КОИТО НИ ПОДКРЕПЯТ!**

ЗАПОВЯДАЙТЕ НА ПРАЗНИКА НИ „ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО“

на 21 ноември /понеделник/ от 18 часа в зала № 2 на Родопския драматичен театър в Смолян с благословението на Негово Високопреподобие архимандрит Висарион.

ОЧАКВАМЕ ВИ!

„Чисти сърца“

С подкрепата на Театъра и Регионална кабелна телевизия “Фотон-К”

Светът, какъвто го живеем...

Има много неща, върху които човек може да се замисли, обаче малка част от хората отделят време за съществените проблеми от живота или за духовните неща. Често се питам накъде отива светът, какво става със всички нас, защо обществото сме такива еретици напоследък. Не се признават закони, наказания и последици.

Съдейки по нас, тийнейджърите, стигам до извода, че имаме всичко, но въпреки това сме недоволни. Защо сме толкова неблагодарни? Имаме си здраве, щастливи сме - доколкото се

може, повечето от нас си имат родители, които ги обичат, издържат ги - колкото имат възможност. Но все пак ние оставаме все същите неблагодарници и си мислим, че като не ни се угоди на акъла, светът едва ли не е свършил.

Има толкова много наши връстници, които наистина нямат възможност да си позволят всички онези неща, които ние имаме. Има и много деца с недъзи, които и да искат, няма как да изпитат насладата от един истински живот. Но живеят и искат да се справят

Продължава на стр. 2

Откриване на новата учебна година с молебен.

В час по религия в ОУ “Св. св. Кирил и Методий” - с. Момчиловци, с преподавател Мария Кетева

Красивите неща се случват бавно

Много ни се иска, когато пожелаем нещо, то да ни се случи веднага, но в живота това става много рядко и то почти за материални неща. Не можем да поискаме някой да ни заобича насилно, не можем да накараме хората винаги да ни харесват, не може да искаме всичко да е обгърнато с радост. Всичко става с много труд и постоянство, казват хората.

Много пъти съм се чудела дали мога да задържа хубавите моменти винаги. Има ли формула, показваща в няколко стъпки начина, по който да сме щастливи винаги. И въпреки че

знам, че в живота винаги има редуващи се възход и падение, ми се иска да запазя радостта за по-дълго. Това става, като се обградиш с хубави и приятни хора.

Едно от многото пътувания на клуб "Деца - журналисти"

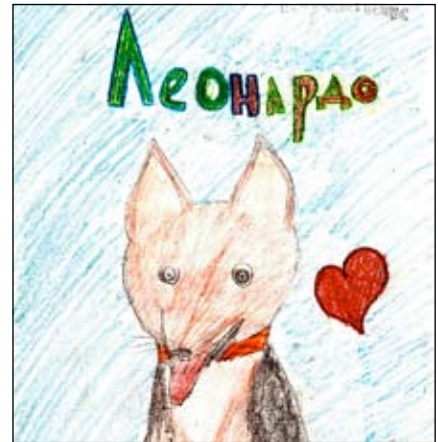
Такива аз намерих в лицето на децата и ръководителите в „Чисти сърца“. И за да завърша всичко казано до тук и за да ви уверя в правотата си, ще ви споделя, че само като прекрача прага на Неделното

училище, ме обхваща това непрестанно търсено чувство на безкрайно щастие и радост.

Руска Гергова, 18 г.

ПИСМО ОТ ВАРШАВА, ПОЛША

Лео, моето гругарче

Това е моето куче Лео. Той е смешна порода, но ние го обичам много.

Купихме го от едни мили хора, които повтаряха как да се грижим за него, кога да го храним и кога да го кънем! Аз играя с него през цялото време, защото той е много игрив и пълен с енергия. През повечето време аз се грижа за него, освен когато не съм у дома. Аз го храня и той облизва ръката ми след това, предполагам, че това е неговият начин да се каже: „Благодаря!“ Той е най-доброто куче, което мога да желая!

Иглика Георгиева, 12 г.

Любими занимания

Любимо мое занимание е да рисувам и да уча. Но най-много обичам да се разхождам с моите приятелки, да играем на различни игри и така времето минава бързо.

С голям интерес посещавам кръжока по астрономия в Планетариума, където научавам много нови неща за нашата Вселена. Но когато отида в църквата „Св. Висарион Смоленски“ при „Чисти сърца“, се вслушвам във всяка думичка, изречена от госпожата, и се чувствам сякаш съм се докоснала до нещо Велико и Свято, което ми дава сили да продължа нататък с моите начинания.

Елена Пашова, 9 г.

Светът, какъвто го живеем...

От стр. 1

Наблюдавайки моите връстници, виждам, че почти всички са еднакви – грим, прави дънки или някакви панталони, кецове, вързани коси или със обем... Аз не искам да съм като тях, искам да съм по някакъв начин различна, но не успявам, защото всичките, заобикалящи ме фактори, ме карат да съм това, което са и те. Донякъде съм си запазила трезвоното мислене и способността да се радвам на малките неща, но изпитвам съжаление за други, като гледам как си съсипват живота. По на 14-15 години вече пият като стари алкохолици, само за да се правят на интересни пред своите по-възрастни приятели. Мислят си, че като пушат трева или се дрогират, са най-вървежните. Според мене не е така. Всички тийнчета копират един от друг. Може би затова, където и да се обърна, виждам все еднакви хора.

Понякога имам чувството, че живея в един измислен свят, сякаш съм участничка в един огромен маскарад, от който няма изход. Накъдето и да погледна, виждам само кукли, супергерои, вещици и пр. Чудя се дали има възможност аз да спра този бал с маски, но винаги стигам до един и същ отговор – може би НЕ!

Повечето хора са двулични.

Понякога ми идва да го изкрещя на всички, за да ме чуят, но знам, че на прак-

тика е невъзможно. Най-малкото, ще ме помислят за луда. Всеки ден стават убийства, кражби, катастрофи. Все по-често чуваме колко хора са загинали с поредното наводнение, заметръс или изригване на вулкан и др. С всеки изминал ден осъзнавам, че светът върви сякаш към бездна... И ние, хората невярващи, не можем да го спрем.

Знам обаче, че в живота ми има хора, на които мога да разчитам. Това са семейство ми – на първо място! Приятелите – на второ, и роднините ми не по-маловажни от приятелите. Оценявам какво имам, макар и да не умея да го показвам. Много деца не могат да споделят проблемите си със своите родители, защото си мислят, че няма да ги разберат, или при наличие на брат или сестра, те са излишни и се чувстват пренебрегнати. С всеки изминал ден се убеждавам, че това не е така. Смеем да твърдя, че моите родители, както и на всички деца, ни обичат. Защото, щом сме на този свят, сме създадени с много или малко любов.

Благодарна съм на Господ, че ме има. Че живея, макар и в този труден и изпълнен с нередности живот. Благодарна съм за това, че ми е дал до себе си невероятни родители и макар да не им го доказвам, аз ги обичам!

Гергана Георгиева, 16 г.

ТРЕТИ КОНКУРС

“Чудото на Коледа”

Младежки православен център “Чисти сърца”
и Електронен сайт „Всемирното православие”
**ОБЯВЯВАМЕ КОНКУРС ЗА ЕСЕ, СТИХОТВОРЕНИЕ И
РИСУНКА**

“Чудото на Коледа”.

*Кое ни вълнува, кое ни прави добри
и кое съхранява нашата чиста вяра?
Защо Рождество Христово е неугасваща светлина?*

В конкурса могат да участват деца и младежи от
Смолян, областта, страната и чужбина.

Краен срок за получаване на творбите:

15 декември 2011 г. на адрес: гр. Смолян,
бул. “България” № 5, катедрален храм
“Св. Висарион Смоленски” - за “Чисти сърца”.

Или на електронните ни пощи:

chistisarca@abv.bg и globalorthodoxy@gmail.com

Резултатите ще бъдат обявени в Коледния брой на вестник “Чисти сърца”. Успех!

През граница

През годините имах шанса да отида в чужбина и да добия представа за живота и хората извън България. Събраният опит (колкото и малък да е) ми помогна да направя сравнение между това тук и онова отвън. Тук, за съжаление обаче, ще се наложи да опровергая повечето от нашите сънародници, които са песимистично настроени, що се отнася до Майката Родина и са на мнение, че лошото е тук, а всичко хубаво - отвън.

Да, има наистина неща, които не са съвсем наред в държавата ни, но това не означава, че ние сме единствените с проблемите. Това, което видях, когато кръжохът по журналистика и аз пътувахме до съседна Гърция, не беше нещо, което не съм видяла и тук, в сърцата на българите. Видях доброта у старата монахиня, която ни посрещна в манастира на път за Ксанти. Видях радост в очите на дечицата, минаващи покрай мен по

улицата. Видях ненаситна обич към професията у агронома, който ни посрещна в своята градина-магазин, безкрайна и изпълнена с цветя.

Всички тези чувства, емоции и желания са присъщи не само на гърците, турците или на македонците. Не, те извираят от душата на всеки един човек, независимо от това в каква държава живее, какъв е цветът на кожата му или на какъв език говори. Всички ние сме хора, всички ние живеем на една планета и всички ние дишаме еднакво. Не бива да ни определят под различен знаменател, като германци, българи или руснаци. Вярно е, че имаме различна култура, обичаи, вярвания, но това не бива да ни разделя, а напротив - би трябвало точно тези различия да ни обединяват. Защото индивидуалността прави човека, но Любовта ни прави хора.

Божидара Осоговска, 15 г.

Усетих как бих се чувствала гругаде

Лятото ми мина в София, нашата красива столица. Останах там 2 месеца и половина. Вълнението да се събуждам всеки ден с усмивка и да прекарвам времето си с удоволствие, бе моя събдната мечта. Разбрах колко е хубаво да промениш начина си на живот, но и също така колко е лошо. Запознах се с много хора и разбрах тяхното различно мнение за нещата, как живеят те, с какво се занимават през свободното си време, под какво напрежение са и много други неща, от които се интересувам, за да

разбера евентуално аз как бих се чувствала, ако съм на тяхно място.

Всеки ден минаваше с много веселия и игри. Посетих баба си, която живее в София. Нарадвах се на лелите и чичовците си. Видях много скъпи за мен приятели и да си призная, беше ми забавно. Когато се върнах в Смолян, ходих на море с “Чисти сърца” в Гърция. Макар че беше само за 4 дни, за всички ни беше вълнуващо, незабравимо.

Соня Синадинова, 13 г.

Ето как

Местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни към община Смолян поздравя първолаците през тази нова учебна година:

Усмиввай се!

**Усмивката е най-доброто
ти оръжие**

*Мило дете,
Ти си ученик, значи си голям.
Големите хора са отговорни
за постъпките си, ти също.
Не наранявай никого и нищо.
Питай, когато не разбираш.
Извинявай се, когато грешиш.
Помоли за помощ,
когато не можеш сам.
Благодари, когато ти помогнат.
Прости, когато те наранят.
Обясни как се чувстваш,
когато с теб се държат зле.
Ще те разберат.
Усмиввай се!*

На празника “Да пазим децата на пътя с Вяра, Надежда, Любов!”, 17 септември 2011 г.

Върнахме се от Кърджали обогатени

Твърде емоционално и полезно поклонническо пътуване направиха петнадесет деца от групите по вероучение в „Чисти сърца“ до Духовното средище в Кърджали на отец Боян Саръев. Придружавани бяха от учителките си към храма Николина Жекина и Радка Георгиева, които водят групата по вероучение и клуб „Защо“ / православие за по-големи/.

Отец Саръев и презвитера Красимира Саръева посрещнаха децата много сърдечно, нагостиха ги и най-важното – въведоха ги в духовния живот на тази обител, която разполага с богата библиотека, книжарница, зала с пиано, обширен и красив двор, хотелска част и социална трапезария. Църквата „Свето Успение Бо-

городично“ е построена през 1938 г., а всичко останало в манастирския комплекс е създадено с дарителства в чест на 2000 години от Рождението Христово. Презвитера Красимира разказа как са започнали строителството на голямата поляна и как добри хора са оказвали помощ винаги навреме. Отец Саръев благослови децата отечески, пожела им да са пример за тези, които още не са познали Бог, и ги покани пак да гостуват. Да растат здрави и укрепени във вярата.

Децата участваха в Светата неделна литургия, поклониха се пред ковчезото с частици от Христовия кръст и пред копие на Чудотворна икона на Богородица.

„Чисти сърца“

На Перперикон винаги откриваш нещо ново

Деца от „Чисти сърца“ пътувахме до Перперикон, скалното светилище край Кърджали. Ходих за втори път, но имаше какво ново да се види. Там е красиво, има дворец,

изсечен в камък. Изтинското име на светилището не е Перперикон, а Перпера. Аз разбрах още много и интересни

неща за самия град Перперикон и крепостта от нашата екскурзоводка, която има същото име като моето, Теодора. Тя ни разказа как траките са искали не да убиват народите, с които са се сражавали, а да ги поробват и превръщат в работна ръка. Още от Теодора научих как са правели вино траките и колко добри са били в това изкуство. Карали са момите да плачат върху гроздето, понеже поверието гласяло, че най-хубавото вино ставало със сълзите на момите. Но това, което ме заплени най-много, беше историята, която ни разказа Теодора - как бил открит огромен саркофаг, богато обсапан със злато и скъпоценни камъни. После изчезнал...

Тази екскурзия много ме обогати, тя ми хареса невероятно много не само заради местата, които посетихме, а и заради хората, с които бях.

Теодор Аръчков, 12 г.

Прекрасно място

В Кърджали най-много ми хареса в манастира на отец Боян Саръев. Когато влязох там, аз имах чувството, е влизам в едно прекрасно и изпълнено с енергия място. Преди това ние ходихме на Перперикон. Прекарахме си страхотно, запознахме се с нашата екскурзоводка Теди. Там научих много факти за нашите предци.

Беше хубаво и в Историческия музей на града, в който са изложени много и красиви предмети от историята на нашия народ. Впечатли ме разказът на специалистката от музея Красимира Дякова. Тя ни разказа как хората преди векове са осигурявали храна, вода, дрехи, обувки и други неща, полезни за тях. Музеят е много богат.

Както казах, най-много ми хареса в манастира „Успение

Богородично“. Когато се настанихме, ние се разходихме около него, а после отидохме на вечеря. При нас дойде отец Боян Саръев и ни благослови. Похвали ни, че ходим на вероучение. Каза, че се чувстват щастливи, когато деца прекрачват храма. С него беше и съпругата му Красимира. Тя ни разказа, че към църквата има социална трапезария и че готвят безплатен обяд за 90 социално слаби хора, няма значение дали са мюсюлмани или християни. В стаята за спане е много чисто, все едно си в хотел, само дето има повече икони. Вълнуващо е.

В неделя сутринта бяхме на служба в църквата. Беше хубаво. След това отидохме в един луна-парк. Тръгнахме си от Кърджали обогатени. Беше прекрасно там.

Стоян Янев, 12 г.

ПОСЕТЕТЕ ФОТОИЗЛОЖБАТА
 във фойето на Регионална библиотека "Николай
 Вранчев" - Смолян, на Клуб "Деца-журналисти"
 към Центъра "Чисти сърца"!
**Откриването ще стане на 23 ноември (сряда),
 2011 г. от 16 часа в библиотеката.**

НЕЗАБРАВИМО поклонническо пътуване

Една лятна ваканция не може да мине без забавления, но при нас, децата-журналисти, не може и без труд, т.е. писане, затова сега ще ви разкажа за нашия летен творчески лагер в Гърция, нашето поклонническо пътуване до незабравими места.

Тръгнахме рано сутринта, пътуването беше кратко, но заради вълнението на нас ни се стори цяла вечност. Само когато зърнахме морето, всички вече искахме да изкочим от автобуса на момента. Нашите домакини ни посрещнаха много добре и ни разказаха за местните забележителности, които можем да видим.

През следващите дни бяхме на страхотни места – един женски манастир, посветен на Света Богородица. В началото помислихме, че няма никой, но както е казано „Почукай, за да ти се отвори“, ние почукахме като на шега на една врата и от нея ни посрещна слънчева и добра възрастна жена, разбрахме, че е монахиня. Тя ни показа църквата, поговори с нас и ни даде нафора. Средата на осветения хляб изобразяваше Христос и Богородица, а около тях имаше ангели. Дава се на хора с вяра и надежда.

Другото специално място беше един параклис върху скала на брега на морето край Авдира. Там хора от всички краища на света подаряват икони заедно със своята молитва. Ние също занесохме малък иконостас с икона на Света Богородица с желанието ни всички да сме живи и здрави. И пак там, край брега, извихме българско хоро и привлякохме погледите на гърците, които се спираха и се радваха на хорото ни.

Незабравимо ще остане пътуването ни до Порто Лагос и посещението на манастира „Свети Никола“, построен изцяло във вода. До него се стига по дълъг дървен мост. Много

романтично. В църквичката запалихме свещички и записахме служби за здраве. Вълнувахме се.

Целта на пътуването ни

Порто Лагос и манастира и ни разказа за чудотворната сила на това място.

Бяхме в Археологическия музей в Авдира, едно впечат-

беше да съберем вдъхновение и да го изразим на листовите хартия и чрез снимките. Изпълнихме целта си чудесно, събрахме невероятни снимки за изложбата ни. Научихме и много интересни истории, споделени от нашия домакин чичо Манол. Той ни разказа за Света гора – разкажат му беше толкова увлекателен, като приказка. Ние стояхме и слушахме гласа му на фона на песента на

ляващо място за среща на вековете и културата на хората, живели преди. В Ксанти се запознахме с агроном, който е завършил Аграрния университет в Пловдив и говори на правилен български език. Направихме интервю с него и той ни даде полезни съвети как да продължим нашата доброволческа акция „Цветните балкони на Смолян“, за която ни подари много саксии с босилек.

щурците. Той така ни заплени, че всички поискаме да отидем в Атон, но за съжаление разбрахме, че там не е позволено за жени. А леля Мария ни нагости с всусни госби и с настроение, придружи ни до

В Ксанти той си има собствена „ботаническа градина“-магазин за цветя.

Това беше едно прекрасно пътуване и как иначе - нали беше с „Чисти сърца“!

Невена Делчева, 18 г.

ДЕЦА-ДОБРОВОЛЦИ ОТ 15 ДЪРЖАВИ...

Посрещане на децата от Сърбия в I СОУ от директора Момчил Николов

Няма да забравя 24 септември!

Тогава беше първата среща на проекта за доброволчество на австрийската фондация ACES. Тя събра деца от всички държави-участници в проекта – България, Австрия, Сърбия, Черна гора, Румъния, Словения, Босна и Херцеговина, Македония, Словакия, Унгария, Хърватска, Молдова, Албания, Косово и Чехия. Срещата се проведе за опознаване на партньорите по проекти.

Продължението на някои от проектите е под формата на младежки обмен. Партньорът на България, Смолян, I СОУ

какво означава да си доброволец, какво върши и какво не, какво струва отделеното време от нас в полза за другите. Не струва никакви средства, а най-вече радост и усмивки.

Освен интересните работилници нашите нови приятели ни показаха една изключително балканска черта – да се пее от сърце. Те ни забавляваха с песни, а ние с танци и така допълвахме и без това пълното забавление, което имахме с тях.

Това, което беше интересно за нашите гости, бяха официалните срещи със зам.-област-

литиката на областта за образованието на младите хора. А с г-н Муцевски говореха доста задълбочено за сръбската култура и филми.

Друга среща вълнуваща бе с Младежката доброволческа организация „Чисти сърца” към катедрален храм „Свети Васарион Смоленски”. Те ни посетиха на 4 ноември. Както задаваха въпроси през предишните дни, сега мълчаха с погледи в екрана, където течеше презентацията за дейността на центъра ни. После ни зададоха интересния въпрос: „Защо точно тук, защо точно в църквата?”. Когато ни зададоха този въпрос, за момент всички замълчахме, но след няколко секунди всички знаехме отговора – защото тук започна всичко, защото тук ние се учим да сме добри, да сме това, което сме. Защото под купола на храма човек се чувства защитен и благодатен.

С новите ни сръбски приятели прекарахме толкова добре заедно, че всички си липсвахме още същия час, когато те тръгнаха. Всички с нетърпение чакат следващата среща, която ще е през февруари, но този път смолянчани ще са гостите.

Невена Делчева, 18 г.

Пред храм „Св. Висарион Смоленски”

„Св. св. Кирил и Методий”, е гимназията „Бора Станкович” в гр. Ниш, Сърбия. Група ученици и учители от тази гимназия ни посетиха от 1 до 5 ноември в Смолян.

Преживяването, както всички се изразиха, беше невероятно. Едно прекрасно време, прекарано с наши връстници, хора с идеи, интереси и ценности като нашите. Темата беше една - доброволстването заедно и със забавление.

Нашите гости от Сърбия дойдоха и направиха една седмица от нашия живот незабравима. Те бяха подготвили интересни работилници, за да се опознаем и да обсъдим най-важните неща за доброволството, като например

ния управител г-н Фурлански и началника на Регионалния инспектора по образование г-н Муцевски. Срещите ги вдъновиха дотолкова, че не спираха да задават въпроси относно по-

Среща с доброволците от „Чисти сърца”

Даровете на есента

Ах, есен, весел и разноцветен, нашарен с огнени багри и все пак... някак тъжен сезон. Тъжен, защото приветствайки есента, изпращаме лятото. Събрала съм прекрасна колекция от летни спомени, от която да черпя топлина и слънчеви усмивки сега, когато вече този сезон е безвъзвратно отминал. Когато се замисля за изгревите край морето, за разходките по плажа, за прекрасното време, прекарано с приятели, ми се иска и аз като птиците да мога да полетя и вместо да чакам лятото да дойде пак при мен, аз да отида при него.

Но тъгата избледнява, когато погледна през прозореца. Есенната гора, дърветата се окичват с какви ли не пъстри и шарени цветове. Преливат се жълто, оранжево, червено и кафяво. На места даже все още се виждат зелени листа, които суетно подготвят есенната си премяна и търпеливо изчакват последния момент, за да облекат шарените си палта и да се включат в цветния карнавал. Листата, които природната четка вече е нашарила, бързат да се откъснат от клоните на дърветата и да се впуснат в бурна танцова фиеста, носени от вятъра. Когато се уморят, плавно се спускат на земята и образуват пъстроцветен килим, върху който ти се иска просто да се излегнеш и да затвориш очи. Изсъхналите листа пък весело шумолят под краката ти и сякаш ти шептят. Сочните есенни плодове, ябълки, круши, грозде, сливи, дюли, събирали слънчевите лъчи в последните месеци от лятото, ни приканват да ги вкусим и сякаш ни напомнят, че и есента е прекрасна и като всеки друг сезон носи своите дарове, от които можем да черпим с пълни шепи. Есента ни подготвя за лютата зима, като ни обсипва с подаръци и ни зарежда с много настроение. И най-киселият и угрижен човек не може да не се усмихне, като плъзне поглед по огнените поли на нашата прекрасна Родопска планина.

Анастасия Гергова, 16 г.

При децата от Дома в Широка Лъка

Училището ми организира посещение на Дома за деца в Широка лъка. Около двадесет доброволци насядахме в автобуса и потеглихме... А докато учителките разясняваха как да се държим и какво да говорим, единственото нещо, за което можех да мисля, беше за тежкото положение на тези деца и колко емоционално ненахранени са те.

Зная, че доброволците от нашия клуб по журналистика към „Чисти сърца“ са ходели неведнъж и дори съм виждала снимките, но това като че ли не намаляваше нарастващото напрежение в мен. Казах си, че не бива да го показвам най-вече на децата, защото видят ли у мен някакво притеснение или тревога за тях, биха се почувствали зле. Не знаех какво да очаквам.

В момента, в който пристигнахме в селото, учителките ни казаха да изчакаме в автобуса и слязоха първи, за да видят каква е обстановката в дома. След известно време дойдоха отново при нас и заявиха, че сега децата са в занималня и че ще трябва да отложим игрите за по-късно.

Всички тръгнахме по коридорите на училището на село Широка лъка, където се учат и децата от дома. На входа ни посрещна едно мъниче, което не можеше да говори, но като че ли прекрасно знаеше какво

ците, които се опитваха да смятат. Едно от тях – Гошко, дори ми преброи до сто. След това се заиграх на “Не се сърди човече” с един интелигентен и хитроумен „младеж” на десет годинки - Митко. Той

някой мач. Митко и другарят му ме учеха на футбол, докато не се заиграха с други момчета - явно тогава са се почувствали в свои води. Не им се разсърдих, а напротив - радвах им се. Това ми даде шанс да се запозная и с някои дами. Едно момиченце на име Марти ми грабна интереса от пръв поглед. Някой ѝ беше дал зелен балон и тя го държеше в ръцете си, усмихваше се, а докато скачаше на дюшека, дългата ѝ коса се вееше. Отидох при нея и започнахме да си подаваме балона една на друга. В този момент някакво момче дойде и ѝ го взе. Започнаха да се гонят по салона - изглежда се харесваха!

Дойде време да се прибираме. Трябваше да си кажем довиждане, но вместо това те решиха да повървят с нас до автобуса. Всички - петдесет и пет на брой, се скупчиха пред него и започнаха да ни махат. Искях да видя Митко, за да се сбогувам. Зърнах го някъде и му помахах. Той, обаче, дойде при мен и ме прегърна - разбрах, ръкомахането не беше достатъчно.

*Божидара Осоговска,
16 г.*

Децата от Широка лъка по време на занимание с приятелите от “Чисти сърца”

има в кутията с медени питки. Първата ни спирка беше при директорката, която от своя страна пък знаеше много любопитни факти за училището си. Разказа ни, че училището е било навремето килийно.

След това бяхме разпределени по групи. Аз попаднах в групата, която ще се занимава с малките. Още от влизането си, започнах да подавам ръка и да се представям на мъни-

си има приятел, който едва наскоро се бе научил да говори български. И така, двамата с него бяхме победени от Митко поне четири пъти - за повече не искам и да си признавам.

Когато занималнята свърши, бяхме заведени към физкултурния салон. Там си има всичко - мрежи, дюшеци, топки и дори столове за публика, ако се разиграва

Поредна проява на “Чисти сърца” в Неделното училище - среща с децата от Сърбия за доброволчеството.

„Мишката“ изяге книжката!

Познато като израз, но много вярно. В днешно време компютрите са завладели света и хората са оставили на заден план книгите. Колкото полезни, толкова са и вредни. Вредни са за здравето. Вярно, че в днешно време хората използват много компютри, тъй като работата им го изисква. Всяко семейство притежава компютър у дома.

Книгите? Те са интересно четиво. В миналото хората са чели постоянно книги. Това им е било като хоби. Когато четем книги, ние се обогатяваме, развиваме се много по-добре. Ако не четем книги, ще опростеем, речникът ни ще е беден. А ние какво правим? Вместо да четем книги и да имаме въображение, прибираме се и сядаме да се ровим във facebook. Не всички хора правят това, но повечето. Трябва да имаме голямо въображение и култура, а в днешно време това го притежават много малко хора, тъй като книгите са на заден план, за жалост.

*Анастасия Райдовска
18г.*

Информационният портал
“СМОЛЯН ДНЕС!” ни гласува
доверие и предостави
специална секция
Клуб “ЧИСТИ СЪРЦА”.
ЧЕТЕТЕ НИ И ТАМ!

Вестникът е дело на Клуб “Деца-журналисти” към Младежкия православен център “Чисти сърца” с редактор Росица Примовска
Сътрудници в центъра: Надежда Митева и Младежка редколегия (chistisarca@abv.bg).
Смолян, бул. “България”, Катедрален храм “Св. Висарион Смоленски”, E-mail: chistisarca@gmail.com

Графичен дизайн: Минчо Бакалов, предпечатна подготовка и печат: “Принта-КОМ” - Смолян

Мили деца и младежи, участвайте в конкурсите, обявени от АКАДЕМИЯ ЗА ГРАЖДАНСКО ОБЩЕСТВО

във връзка с Националната конференция с конкурси на тема "Нови средства за продължаващо обучение", която ще се проведе на 27 април 2012 г. в София.

КОНКУРСИ ЗА ПРЕЗЕНТАЦИИ, КЛИПОВЕ, ФИЛМИ И НОМИНАЦИИ НА ТЕМИ:

- **Най-добра реклама на училище** - до 5 мин.

КОНКУРСИ ЗА ДОБРИ ПРАКТИКИ ЗА:

- **Клас, обучаващ се в добри, човешки взаимоотношения** – до 10 мин.
- **Училище, обучаващо в добри, човешки взаимоотношения** – до 10 мин.

КОНКУРС:

- **Добри практики на работа със зависимости** – до 10 мин.
- **Какво прави психологът в училище?** – до 10 мин.

КОНКУРС ЗА ДОБРИ ПРАКТИКИ ЗА:

- **Социална работа**
- **Училището – място за творчество, радост, щастие и здраве**

КОНКУРС:

За учебен филм /с трейлър до 10 мин./
Няма ограничения на времетраенето на филма!

КОНКУРС НА ТЕМА

МОЕТО ВИРТУАЛНО УЧИЛИЩЕ

Най-добър информационен продукт, разработен самостоятелно от учениците на училището. В различните категории се допуска Ръководител на проекта – системният администратор на училището или учителят по информационни технологии;

КАТЕГОРИИ: „Електронен бележник” – Самостоятелна информационна система (desktop или онлайн приложение), която администрира в единна база данни работата в класовете и оценяването на учениците; Допуска се външен р-л на проекта;

„Уеб-сайт на училището” – сайт на училището, изработен от ученици на училището; Не се допуска външен р-л на проекта;

„Онлайн публичност на училището” – Информация, предоставяна от учениците в различни интернет приложения – Facebook, Vbox7.com, YouTube.com, MySpace, блогове и др.

Информация за конкурса:

Георги Динчев georgi@psychology-bg.com

НОВО: АКАДЕМИЯТА ЗА ПЪРВИ ПЪТ ОБЯВЯВА И Конкурс с изложба на художествени произведения на изкуството.

АДРЕС ЗА КОРЕСПОНДЕНЦИЯ
E-mail: rachev@mail.bg Румен Рачев

Академията за гражданско общество е неправителствена организация, създадена в полза на образованието от Съюз на българските журналисти, Национален седмичник за образование и наука Аз-буки, Дружество на психолозите в България, Балканска фондация за психично здраве, Колеж по семейни отношения, Институт по училищна психология, Нов български университет- Център „Продължаващо обучение”, Национална гимназия за древни езици и култури - „Св. Константин Кирил Философ”, Софийски университет „Св. Климент Охридски”

Нашият празник за откриване на учебната година: “Да пазим децата на пътя с Вера, Надежда, Любов!”

17 септември 2011 г.

ОРГАНИЗАТОРИ: ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР - СМОЛЯН ■ РАЙОННА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ СМОЛЯН ■ МЛАДЕЖКИ ПРАВОСЛАВЕН ЦЕНТЪР „ЧИСТИ СЪРЦА” КЪМ КАТЕДРАЛЕН ХРАМ “СВ. ВИСАРИОН СМОЛЕНСКИ” ■ ПРЕВАНТИВНО-ИНФОРМАЦИОННИЯ ЦЕНТЪР ПО НАРКОМАНИИ КЪМ ОБЩИНА СМОЛЯН